

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010476
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6720010476.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M a sudcov JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Štefana Juhása v trestnej veci obžalovaného E. E., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2023 o odvolaní obžalovaného E. E., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/40/2020 zo dňa 22.02.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného E. E. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/40/2020 zo dňa 22.02.2023 bol obžalovaný E. E. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28. januára 2020 v čase od 01:00 hod. do 05:00 hod. vo X., na ul. D. XX/XX, vnikol do prevádzky I. G. tak, že bez vedomia priateľky B. M., nar. XX.XX.XXXX, z ich spoločnej domácnosti na adrese D. 8, X. vzal jej kľúč od prevádzky I. G., v ktorej bola zamestnaná, následne sa presunul k prevádzke I. G., prineseným pravým kľúčom odomkol hlavný vchod, zadal na zabezpečovacom zariadení pri vchode kód používaný B. M., ktorý si neznámym spôsobom zistil, prešiel k barovému pultu, kde z plechovej nádoby odcudzil hotovosť vo výške 110 €, z pokladne odcudzil hotovosť vo výške 30 € a z modrého púzdra hotovosť vo výške 20 €, následne prešiel k neuzamknutému skladu, tu po zadaní správneho kódu na trezore, ktorý si neznámym spôsobom zistil tento odomkol, a odcudzil z neho hotovosť vo výške 306 €, ktorým konaním spôsobil majiteľovi prevádzky C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, E. B. škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 466€.

Za to bol obžalovaný E. E. odsúdený podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 37 písm. m), § 46, § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému C. L., škodu titulom odcudzenia finančnej hotovosti vo výške 466 eur (štyristošesťdesiatšesť eur).

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný dňa 9.3.2023 odvolanie, ktoré dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 24.5.2023 odôvodnil. Na úvod uviedol, že s rozsudkom Okresného súdu Zvolen vo vzťahu k výroku tak o vine, o treste, ako aj o náhrade škody sa nemôže v žiadnom prípade stotožniť a teda ani s ním súhlasiť. Poukázal, že tak ako v prípravnom konaní, v konaní pred súdom, aj naďalej zotrváva na tom, že sa necíti byť vinný zo skutku, spáchanie ktorého sa mu kladie za vinu a má za to, že nielen v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu

výsledkov vykonaného dokazovania a tým aj k nesprávnemu posúdeniu veci a následnému vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti voči jeho osobe. Vyslovil názor, že v rámci písomného vyhotovenia odôvodnenia napadnutého rozsudku neboli splnené podmienky v zmysle náležitého zistenia skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre vydanie rozhodnutia. Prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil svoj hodnotiaci záver ohľadom preukázaného skutkového stavu, resp. nesprávne právne posúdil konkrétny prípad. V tejto súvislosti poukázal na zásadu vyjadrenú v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

V ďalšej časti odvolania zdôraznil, že z predmetnej prevádzky I. G. neodcudzil žiadne finančné prostriedky, teda odmieta akékoľvek tvrdenia, že by sa mal dopustiť konania, z ktorého je obžalovaný. Je toho názoru, že už prípravné konanie v tejto trestnej veci trpelo tzv. dôkaznou núdzou, keďže nebol zabezpečený ani jeden relevantný dôkazný prostriedok, ktorý by preukazoval, čo i len vyššiu mieru pravdepodobnosti, že sa dopustil trestného činu krádeže, spáchanie ktorého sa mu kladie za vinu. K dôkaznej situácii uviedol, že svedkyňa B. M. uviedla, že poškodený C. L. ju navádzal, aby nepreberala jeho poštu, aby ukončila ich vzťah, no najmä na to, aby vypovedala v jeho neprospech, čím ju doslovne nabádal na krivú výpoveď. Uvedené skutočnosti tak dávajú obraz o charaktere osoby poškodeného C. L. a súčasne aj pochybnosti o dôveryhodnosti jeho výpovede. Má za to, že súd nezobral do úvahy tú časť výpovede svedkyne B. M., kde uvádza že poškodený C. L. jej hrozil výpoveďou zo zamestnania v prípade ak nebude vypovedať, tak ako si on želá, pričom podľa jeho názoru v tomto prípade, už z jeho strany išlo doslovne o vydieranie. Za najdôležitejšiu však považuje tú časť jej výpovede, kde uvádza, že peniaze v predmetnej prevádzke chýbali pravidelne a v dôsledku nezrovnalostí v dokladoch dochádzalo k situáciám, že výška finančných prostriedkov nebola v súlade s účtovnou evidenciou. K takýmto situáciám dochádzalo napríklad vtedy, keď poškodený C. L. dal pokyn zamestnancom zaplatiť tovar v hotovosti z peňažných prostriedkov v pokladni, následne opomenul priložiť potrebné doklady a tak dochádzalo k pochybeniam a nezrovnalostiam. K týmto malo dochádzať tiež aj z dôvodu, že poškodený nesprávne zapisoval predaj tovaru do systému, ktorý sa v tejto prevádzke používal. Svedkyňa ďalej uviedla, že poškodený vždy len jednostranne rozhodol, že chýbajúce finančné prostriedky uhradia zamestnanci a to bez náležitého zdôvodnenia neberúc do úvahy, že nezrovnalosti vznikajú vyššie popisovaným spôsobom. Svedkyňa doslovne vylúčila, že by sa dopustil trestného činu krádeže kladenému za vinu, a to v mieste výkonu jej zamestnania, pretože vie že by jej určite nechcel spôsobiť problémy. Ďalej poukázal na výpoveď svedka C. T., ktorý uviedol, že zamestnanci pravidelne nesprávne postupovali pri nakladaní s prostriedkami na karte, ktoré sa mali následne odrátať z kasy, čo sa často opomínalo a zapríčiňovalo nezrovnalosti. Taktiež poukázal na Znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Č. PPZ-KEU-SL-EXP-2020/539 zo dňa 03.03.2020 a 12.05.2020, zo záverov ktorého vyplýva, že na predmetoch (plechovej nádobe, číselníku klávesnice trezora, na kódovacom zariadení), ktorých by sa v prípade, ak by chýbajúce peniaze odcudzil musel dotýkať, nebola zistená prítomnosť jeho biologického materiálu, ale práve naopak, bola zistená prítomnosť biologického materiálu, ktorého pôvodcom je výhradne poškodený, teda C. L.. Vyslovil názor, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní nedošlo k relevantnému preukázaniu skutočností, za ktoré má byť trestnoprávne zodpovedný. Práve naopak je toho názoru, že vykonaným dokazovaním, najmä v konaní pred súdom sa preukázalo, že dôkazná situácia obžaloby bola výrazne spochybnená. Ide najmä o jasne preukázanú chybovosť v rámci platenia a účtovania finančnej hotovosti, najmä tržieb v prevádzke, čo potvrdili aj viacerí svedkovia. V nadväznosti na uvedené preto nie je možné ani preukázať sumu, ktorá mala byť „údajne“ odcudzená a tak hodnoverne vyčíslieť škodu.

Záverom navrhol, aby ho odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 285 písm. a), b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen podanej pod číslom 1 Pv 59/20/6611-16 zo dňa 29.07.2020 pre skutok obžalobou právne posúdený ako prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Alternatívne, aby podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok v časti výroku o vine zrušil a v zmysle ustanovenia § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný E. E. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnil, pričom svoju neúčast na verejnom zasadnutí ospravedlnili a zároveň požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje odvolanie obžalovaného za nedôvodné a navrhol odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol vyhovieť odvolaniu v celom rozsahu, tak ako je to uvedené v odôvodnení odvolania.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok pokiaľ ide o výrok o vine tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaného E. E. a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie o vine boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., ak súd prvého stupňa postupoval podľa cit. ustanovenia, tak odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V prejednávanej veci odvolací súd ani sám, na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Obžalovaný namietal hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom právnych predpisov.

Odvolací súd, s ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu zistil, že základné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaného boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi náležite vyrovnal a odvolací súd ich akceptuje. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (aj keď tento ich vníma ako relevantné), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia, odvolací súd pripomína, že obžalovaný E. E. síce nepopiera, že v noci dňa 28.01.2020 bol v podniku I. G., na svoju obhajobu uviedol, že odtiaľ nezobral nijakú hotovosť, bol si tam zobrať len osobné veci. Ďalej uviedol, že do podniku sa dostal tak, že jeho priateľka B. M. mu

dala kľúč od podniku a kód od podniku vedel tiež od B., pretože v minulosti zatváral tento podnik aj sám, za prítomnosti B..

Skutočnosť, že obžalovaný bol v prevádzke I. G. v tú noc je potvrdzovaná aj výpoveďou svedka C. C., ktorý uviedol, že motorové vozidlo Mercedes Benz E 200 ev. číslo X používal jeho kamarát E. E. od septembra 2016. On sám ho od tohto dátumu nepoužíval. Od auta je len jeden kľúč, pričom motorové vozidlo zn. Mercedes bolo vzhliadnuté aj na kamerových záznamoch MsP Zvolen dňa 28.01.2020 pred prevádzkou I. G., ako aj osoba mužského pohlavia, ktorá si odomyká dvere prevádzky a následne sa pohybuje po prevádzke I. G., čo je ďalej zistiteľné z video záznamu zo dňa 28.01.2020 v čase o 01:12 hod., v ktorom je zachytená osoba, ktorá má na sebe roztrhané nohavice a bundu s kapucou, ktorá vošla do miestnosti skladu, pohybovala sa aj za barovým pultom, kde opakovane prezerá veci umiestnené na barovom pulte a pri pokladni, pričom berie do ruky predmet, ktorý vyzerá ako obálka, resp. puzdro umiestnený pri pokladni prevádzky, tento si berie so sebou a vchádza na toalety. Následne táto osoba prichádza znovu k baru a vkladá puzdro na pôvodné miesto. Osoba opakovane prehľadáva priestor za barovým pultom. Ďalší vstup do objektu bol zaznamenaný v čase o 04:30 hod. osobou mužského pohlavia, ktorá mala oblečené pravdepodobne tepláky ako sa pohybuje po objekte prevádzky. Táto osoba vkladá puzdro na miesto za barovým pultom. Z výpisu prihlásených do systému prevádzky I. G. je zrejmé, že v časoch keď sa neznáma osoba pohybovala po prevádzke baru došlo k odomknutiu a následne aj uzamknutiu prevádzky osobou s prístupovým kódom prideleným osobe „B.“. Svedkyňa B. M. nevedela jednoznačne uviesť, či sa obžalovaný v tú noc nachádzal spolu s ňou v byte, keďže vtedy spala tvrdsie z dôvodu, že vypila pohár vína a užila tabletku Neurolu.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že sa obžalovaný E. E. v inkriminovanom čase pohyboval po prevádzke I. G. a prehľadával tam veci. Pokiaľ by si prišiel vziať len osobné veci, nemal by dôvod pohybovať sa po celom priestore prevádzky a opakovane prezerat' veci umiestnené na barovom pulte a pri pokladni. Pokiaľ ide o odcudzenú finančnú hotovosť k tomu sa vyjadril poškodený C. L., keď okrem iného uviedol, že dňa 28.01.2020 po príchode do prevádzky I. G. zistil chýbajúce finančné prostriedky v trezore prevádzky a následným štetením aj v plechovej nádobe, modrom puzdre a v pokladni, ktorých výšku preukázal aj predloženou finančnou uzávierkou. Tieto skutočnosti potvrdila aj svedkyňa D. X., ktorá uviedla, že v trezore chýbalo 300 eur, pričom uvedené bankovky do trezoru osobne večer predtým vkladala. Prepočítaním boli zistené aj chýbajúce finančné prostriedky v pokladni, min. vo výške 30 eur a tiež z plechovej nádoby na tzv. DKP, kde sa zamestnanci skladali denne sumou 5 eur a kde chýbala celkovo suma 110 eur. Z modrej obálky, kde boli finančné prostriedky za predaj lístkov na ples chýbala suma 20 eur. Odvolací súd nezvhladol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali vierohodnosť výpovedí poškodeného a svedkyne.

Odvolací súd na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa dospel k záveru, že je tu taký reťazec dôkazov, ktorý do seba zapadá ako jednotlivo, tak aj súhrne, na základe ktorých vyplýva, že skutok sa stal tak ako je popísaný v skutkovej vete a spáchal ho obžalovaný E. E.. Pokiaľ ide o výšku škody, tak táto bola bezpochyby verifikovaná výpoveďou poškodeného C. L. a svedkyne D. X.. Obhajoba obžalovaného E. E. v tom, že na mieste činu neboli izolované jeho biologické stopy ho nevyvíňuje zo spáchania predmetného skutku, za situácie, keď ostatné vykonané dôkazy svedčia o spáchaní skutku, ktorý je mu obžalobou kladený za vinu.

K právnenému posúdeniu skutku odvolací súd uvádza, že žalovaného trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona sa dopustí, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a čin spácha vlámaním. Objektom tohto trestného činu je vlastníctvo veci, ďalej držba veci, ale aj faktická dispozícia vecou, pričom rozhodujúci je faktický stav. Cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec nepatriaca páchatel'ovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu, a ktorú páchatel' nemá vo svojej dispozícii. Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel' si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami. Spôsobením malej škody sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur (§ 125 ods. 1 Tr. zák.). Podľa § 122 ods. 4 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo lst'ou. Trestný čin je spáchaný lst'ou, ak bol spáchaný s využitím omylu, ktorý

páchateľ vyvolal, alebo s použitím úskoku (§ 122 ods. 4 Tr. zák.). Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel.

Okresný súd potom správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúc znaky svojvôle.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania a to spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu. Odôvodnenie uloženého trestu je v napadnutom rozsudku dostatočné a vecne správne, preto odvolací súd v tomto smere odkazuje na dôvody rozsudku okresného súdu. V prípade obžalovaného E. E. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 212 ods. 1 Tr. zák., umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na dva roky. Ani odvolací súd u osoby obžalovaného nevzhliadol žiadne poľahčujúce v zmysle § 36 Tr. zák. Okresný súd pri ukladaní správne prihliadol k priťažujúcej okolnosti Podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keďže v minulosti už bol za trestný čin odsúdený. Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere ôsmich mesiacov je primeraný. Keďže neboli splnené zákonné podmienky na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/19/2018 zo dňa 30.04.2018, právoplatným dňa 16.05.2018, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou vo výmere päť rokov s probačným dohľadom, tak v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., nie je možné podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, okresný súd ho správne zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, dospel odvolací súd k záveru, že uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie.

Súd prvého stupňa správne zaviazal obžalovaného k uplatnenej náhrade škody vo výške 466 eur, pretože výška škody bola v trestnom konaní preukázaná a je súčasťou popisu skutku uvedenej vo výroku napadnutého rozsudku a v takom prípade bol okresný súd povinný v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazat' k jej náhrade.

Na základe z horeuvedeného má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.